

2012

Smutné září

e. 9

P

laváček
K

William Turner „Fishermen at Sea“

V tomto měsíci jsme se naposledy rozloučili se Švígem a Loulínem

Pozvánka

S počátkem podzimních plískanic se sejdeme ve středu 3. října od 17:00 opět v teple Přírodovědného klubu, Ježkova 8 na Žižkově.

Zápis

Po deštivých a studených dnech se ve středu 5.9.2012 počasí umoudřilo. Bylo slunečno, teplo – nádherný letní večer. Setkání se uskutečnilo u **Káji** na zahradě v Praze.

Přítomni: **Selim, Kost'a, Bob, Kája, Zub, Pegas, Bobánek, Jakub, Foky, Chingo, Petr, Kačka, Boja, Přemík, Pulec, Batul, Zbyněk, Dorka, Pešek, Miriam, Rout, Trumšaj, Peli, Bjanka, Adam** (syn Káji) a malá **Ester** (vnučka Káji).

Omluvení: **Pacík** pracovně v uranových dolech v Zadním Chodově, **Cancidlo** v Seville, asi na nějaké recepci, **Hakim** v Mnichově na zasedání a musel 08.09. odvézt rodinu z Mnichova do Písku, **Mahu**, zahajoval výstavu v Třebíči (viz Listárna).

Vysoká účast byla jistě podpořena tradiční kvalitou pohoštění. Dobře se napapat je v našem věku velké potěšení.

Překvapením byla prázdná sousední parcela resp. zbouraný původní dům. V rámci schválené rekonstrukce byl během týdne zbourán a ruští majitelé postaví nový. Tomu se říká totální rekonstrukce.

Kost'a, ohromený vyšetřením na magnetické rezonanci, každému líčil nedobry stav svého těla. Jeho líčení **Selima** popuzovalo a tak brzo odešel. Po dvou letech se dostavil **Boja**. Přišel jako jeden z prvních. Donesl obložené chlebičky, po kterých se jen zaprášilo.

Bob se ukázal jako úchylný pedagog. S vnučkou Káji **Ester** hrál podivnou hru. Když správně předvedla, jak dělá kravička, tak tvrdil, že dělá haf, haf. Pletl jí tak dlouho až prohlásila, že je blázen. A to prosím **Bob** píše a vydává pohádky.

Na ohništi připravoval **Adam** vynikající stejky .

Jakub přinesl kytaru a tak se zpívalo.

Zápis a foto **Přemík**

Fotografie ruky **Boji** natahující se po stejku (Helenka - jeho tasemnice, je z Kanady podvyživená. Tento večer však byla spokojená a pustila článek). Není nad naší českou kuchyni.

Tady je ta naše sešlost

Zleva: Selim, Bobánek, Boja, Chingo, Pegas

Zub, Bjanka, Ester, Adam

Kačka, Bob (záda), Boja

Pele, Trumšaj, Myriam, Rout

Jakub, Bobánek, Pegas, Zub, Boja, Petr, Batul (záda)

Bob, Kačka, Kája, Jakub, Bobánek (ruka a část hlavy)

Poslední rozloučení s Loulínem

V úterý, 18.9.2012 jsme se naposledy rozloučili s Loulínem. Ve Strašnické obřadní síni se sešel velký počet jeho přátel jak z filmového a televizního prostředí, tak ze Slavoje a ovšem Pětky. Loulínovi a smutečním hostům hrál Kačka oddílové písničky spojované jeho improvizacími variacemi. U rakve nejprve promluvil Loulínův filmový kolega a pak se s Loulínem za nás rozloučil Canticlo. Jeho řeč byla nesentimentální vzpomínkou na prožitá léta kamarádů, kdy se smuteční hosté mohli i zasmát Loulínově známé hlášce o LDNce na výletě na Ploučnici. Na závěr pak Canticlo zavelel přítomným Pětkařům k pozoru a naposledy jsme Loulína pozdravili oddílovým pokřikem. Pak se už za znění „Námořnické ukolébavky“ a „Večerky“ zavřela za Loulínem opona.

Poslední rozloučení se Švígem

Když jsme před polednem pochovali **Loulína**, tak večer, kolem 8. hodiny dokončil svou pozemskou funkci našeho kapitána **Švígo**. Opustil nás po dlouhé nemoci ve Švýcarsku, a i když jsme ho v Praze celá desetiletí neviděli, byl pořád s námi. Jak napsala **Hanka**: „Vždyť

on tady, dokud mohl, stále na oddíl myslel, přemýšlel o písničkách a o malých oddílech, bylo těch myšlenek i našich diskusí tady plno.“

A **Chingo** napsal: „Zemřel v klidu po dlouhé nemoci večer 18.9.2012. Pohřeb bude 28.9. v Zurychu ve 13,30. Hned po **Bratřkovi** byl nejdůležitější osobností 5. oddílu vodních skautů a můj přítel už z dětských let. Spolu jsme vstoupili do Vlčat k **Standovi Langovi**, spolu jsme byli v našem 5. oddíle, spolu jsme chodili do gymnasia i na vysokou školu. Spolu jsme zakládali PVH 5 a dokonce jsme spolu pracovali. Nevím, kdo se dostane do Zurychu na pohřeb. Asi málokdo a já také ne. Tak tu toho 28. budu alespoň na něj vzpomínat a brečet, jako ostatně už brečím teď. Vzpomeňte i vy všichni. Je proč.“

Listárna

Oprava smutečního Plaváčka 2: **Švígo** odešel z tohoto světa 18. září a ne 19., a emigrovali jsme už v r. 1968 a ne až 1969. **Hanka**

Ahoj všichni,

je to smutná zpráva pro nás všechny, kdož jsme **Švíga** zažili. Bez něj by to Pětka byla nepřežila, to se asi nedá konstatovat jasněji. V den pohřbu budu v Chorvatsku na moři, tak mu určitě věnuju velmi upřímnou vzpomínku. Byl to můj první kapitán, to se nikdy nezapomíná! Ať je mu ve skautském nebi dobře!

Reyp

To se těžko komentuje... **Švígo** byl (a je) klíčová osobnost, která vzala na svá bedra všechna rizika spojená s převzetím oddílu, když byl **Bratřka** vyhoštěn z Prahy do Ústí. Nepochybně i on viděl stíny StB za sebou, kam se hnul, a přesto u oddílu zůstal. A to v době, kdy byly komunistické koncentráky dosud plné lidí. Až do svého odchodu do emigrace stál **Švígo** za vším, co se v oddílu dělo, ať byl v popředí jako fungující kapitán, nebo v pozadí jako „komodor“. Zůstal oddílovou morální autoritou i po svém odchodu do emigrace. Jak to tak bývá, myslím, že jsme mu nedokázali vyjádřit dostatečně svou vděčnost... Do Zurychu se nedostanu, na **Švíga** ale budu vzpomínat nejen v den jeho pohřbu.

Luděk

Se smutkem v srdci vzpomínám na **Loulína** s kterým jsem se setkával nejen v PĚTCE ale také v televizních i filmových studiích, když jsme se sešli v televizních inscenacích nebo při natáčení filmů. Zejména vzpomínám na jednu inscenaci, kterou točil **Loulín** jako hlavní kameraman a já jako mistr zvuku. Jak se ta hra jmenovala již opravdu nevím, ale sešli jsme se tam členové PĚTKY a žertovali, že snad založíme externí oddíl Pětky. Před a za kamerami jsme se sešli: **Jiří Pik (Melounek)**, **Milan Munzlinger (Munza)**, **Diavolo (???)**, **Loulín** a já **Jirka Hold (Amateur)**. Tedy **Loulín** jako hlavní kameraman, já **Amateur** jako mistr zvuku a **Munza, Diavolo** a **Melounek** jako herci.

Vzpomínky mne nesou i do roku 1933, když mne náčelník **Svojsík** předal v plovoucí klubovně do rukou **Louly (Loulínova otce)** jako pětkářského nováčka. Ať se **Loulín** šťastně sejde se svým otcem a kapitánem **Bratřkou** na kapitánském můstku nebeské GOSPY POIŠANY !!

Amateur

A život jde dál

100 km po Berounce i jinudy ke 100. výročí 5. oddílu vodních skautů Praha

15. a 16. června 2013

V rámci oslav 100. výročí vzniku 5. oddílu vodních skautů Praha se uskuteční, místo tradičního táboráku v „Nižboru“, akce hlavně vodácká – hromadné splutí řeky Berounky, alternativně cyklistická, zcela výjimečně pěší, spojená se slavnostním táborákem. Vzhledem k omezeným možnostem údolí Výbrnice, kde se „Nižbor“ tradičně koná a jeho nevýhodnému umístění v dolní části nejčastěji splouvaného úseku Berounky, bylo zvoleno jiné, ale už osvědčené místo, a to údolí Rakovnického potoka pod hradem Křivoklátem.

Jádro akce je tedy na Křivoklátě. Termín konání odpovídá tradiční „druhé sobotě po první středě v červnu“. Akce je připravována tak, aby se vodáci, cyklisté i ostatní účastníci sešli na Křivoklátě, v areálu U Kolečka v sobotu 15. června 2013 nejpozději do 20.00 hod.

Instrukce pro ty, kdož poplují po Berounce (podle kilometráže nakl. SHOCart, s.r.o.)

Protože maximální délka plavby, tedy 100 km (z Plzně do Hýskova nebo z Chrástu do Karlštejna, případně z Liblína až do Prahy), je poměrně velké sousto, není tato dimenze vyžadována povinně, ale pouze nabídnuta pro největší chrty a fořty. Podle toho, jak se kdo cítí, na čem popluje a jak mnoho se hodlá během plavby kochat nebo naopak zapotit, je tu výběr možností, kde na vodu nasednout:

nejvzdálenější začátek je na km 138,8 u soutoku Mže a Radbuzy, kde začíná řeka Berounka – „Řeka bez pramene“ (cit. V. Větvíčka);

variantně možný „fořtský“ začátek je ze Chrástu, od Dolanského mostu na km 124,9, kde se začíná asi nejčastěji a je tam nejlepší přístup k řece, včetně možnosti táboření. Takže je možné najet tam už v pátek a vyrazit hned brzo ráno rovnou na vodu. Lodě je tam možná možné dopravit i vlakem (za to ale neručím);

také je možné přenocovat u Honzy Dacha ve Kříších (kdo ví kde to je a předem se s ním domluví) a vyrazit ráno na cca 120,8 km;

další možností nástupu je km 102 v Liblíně u mostu;

konečně nejbližší místo nástupu pak je ve Zvíkovci u mostu na km 81,7, na začátku CHKO Křivoklátsko;

všichni ale musí dorazit do večera, do 19,30 hod., na km 62,5 do Roztok (z Plzně je to 75 km, z Chrástu 60 km, z Liblína 40 a ze Zvíkovce 20 km), resp. k Základní škole Křivoklát, která stojí na levém břehu u ústí Rakovnického potoka. Tam bude možné nechat lodě (jejich zajištění případně hlídání zorganizuju) a s bagáží se vydat Křivoklátem do areálu U Kolečka, což je asi 1 km proti proudu Rakovnického potoka.

Instrukce pro ty, kdož chtějí dorazit jiným způsobem:

Na místo konání slavnostního táboráku je možné dorazit i jinými cestami a způsoby, a to vlakem, na kole, pěšky i motorizovaně.

Vlak jezdí na Křivoklát buď od Berouna nebo od Rakovníka a ze zastávky se ke Kolečku jde vlevo.

Po silnici se do Křivokláta lze dostat třemi směry, z toho dva – od Rakovníka a od Roztok – vedou pod hrad a jeden – od Lán – přijíždí do horní části obce, takže se musí sjet také dolů pod hrad a uhnout vpravo, jakoby na Rakovník.

Protože určitou tradicí nižborských táboráků bylo konání „cyklistiky“, tedy je hromadný příjezd na kolech také vhodná varianta. Akorát, že na Křivoklát je to z Prahy trochu dál než do Nižbora. Trasu si možno zvolit různou. Ze Zličína od metra je to přes Unhošť 40 km, přes Chyňavu 42 km.

Pěšky je to ze Zličína také zhruba 40 km a trasy je možné volit různě, bohužel často se musí jít po silnici. Hezké by to mohlo být podél řeky (třeba z Berouna), ale nevede tudy souvislá schůdná pěšina, některé úseky se musejí obcházet. Naopak někam nad Křivoklát je problém se dostat k řece veřejnou dopravou. Možností začátku někde mimo řeku je však nepřeberně (Rakovník, Nové Strašecí, Lužná, Praskolesy, Žebrák, Zbiroh atd.).

Na místě samém

Areál U Kolečka se nachází v Křivoklátě pod hradem, pár set metrů proti proudu Rakovnického potoka z centra dolní části obce (náměstí Svatopluka Čecha, kde je pošta a hotel Sýkora). Z hlavní silnice směr Městečko, Rakovník odbočuje hned za mostem doprava místní slepá komunikace, která končí malým pláckem – parkovištěm a do areálu se pak jde pěšinou přes lávku.

V areálu bude ubytování ve stanech, případně pro zájemce v noclehárně s omezenou kapacitou. V areálu funguje občas i malá hospůdka, na kterou se ale nelze spoléhat (nájemci se dost často střídají, takže tam zrovna nemusí být ani otevřeno). Stravování proto řeší oddíly jako obvykle, dle zvyku a jednotlivci po skupinách nebo individuálně v jiných restauračních zařízeních po Křivoklátě (nejbližší je hotel Sýkora pod hradem, v horní části obce je pak restaurace Nad hradem). Před dojezdem do Křivoklátu, nad roztockým jezem je oblíbená hospoda U Jezu, kde je možné se zastavit a navečeřet.

Večer se bude konat slavnostní oheň v zadní části areálu za noclehárnou. Napřed proběhne slavnostní nástup a pak bude zapálen táborák, předběžně ve 20.30 hod. (to se může posunout podle vývoje situace). Předpokládá se, že u ohně bude proneseno něco zajímavých povídaní z historie a především současnosti Pětky, doplněných nějakými prezentacemi ve formě pantomimy, baletu, činohry nebo operety (fantazii se meze nekladou). Proto je tímto zároveň zadán úkol pro oddíly a generační skupiny oldskautů, aby se na to patřičně připravily. Dobrý zvyk, že program u táboráku si účastníci dělají sami, by se měl zachovávat a moderátor bude jen dbát na to, aby nevznikl příliš velký zmatek a program měl potřebný spád. Mluvené slovo a scénky budou proloženy zpěvem. Ukončení do půlnoci podle počasí a nálady třeba i později.

Ráno v neděli bude pro všechny, kteří zde přenocují hromadný nástup v 9.00 hod. a poté rozchod a rozjezd na další cestu.

Vodáci mohou pokračovat buď na km 39,6 do Hýskova (v případě začátku až u soutoku Mže a Radbuzy by to bylo celých těch 100 km!), kde se nad jezem dají celkem dobře nakládat lodě, nebo až do Berouna na km 35,3. Cestou je možné, resp. vhodné, zastavit na km 41,4 vpravo ve Stradonicích a zde, na místním hřbitově vzpomenout na Františka Nepila – Budulína, který byl členem Pětky (dokonce už od svých třech let), oblíbeným spisovatelem a pravidelným účastníkem nižborských táboráků, stejně jako jeho bratr Sláva.

Další plavba pod Berounem ku Praze už není tak atraktivní, ale to už je na uvážení každého individuálně.

Ostatní se rozejdou nebo rozjedou podle svého uvážení.

Předesílám, že bych uvítal nějakou výpomoc na přípravu dřeva a stavbu táborového kruhu s pagodou, asi nejspíš v týdnu před konáním akce. Na to je ještě čas, ale nesmí se na to zapomenout.

Pokud by se někdo chtěl zúčastnit plavby, ale neměl loď, mohu zařídít zapůjčení plastové kanoe s příslušenstvím.

Tohle povídání je určeno hlavně proto, abyste si termín včas rezervovali ve svých oddílových programech, spolkových, rodinných i individuálních plánovacích kalendářích na příští rok a promýšleli souvislosti. Potřebné organizační detaily se samozřejmě mohou trochu změnit, ale hlavní rámec bude platit. Někdy během jara pak budu potřebovat vědět počty účastníků, kvůli ubytování, organizaci táboráku, hlídání lodí apod. Takže vás vyzvu znovu, s případnými upřesněními a požadavkem na přihlášení se k účasti.

Ahoj **Reyp**

Ahoj!

Díky za výborného Plaváčka, mrzí mne, že jsem nestihl předminulé setkání v Ledči ani to poslední v Dejvicích. Asi jsem se zapomněl omluvit, jezdím teď dva dny v týdnu na pracovní cesty (většinou úterý a středy), a to mě bere hodně času. Na středu 5.9. se musím žel zase omluvit, protože ve stejnou hodinu zahajuji výstavu (Barokní synagogy) v Třebíči, a tam jet musím, protože je tam trochu znám. Tak mne prosím omluvte. Pozdravuji **Maria**, pokud by byl náhodou přítomen.

S pozdravem, **Mahu**

Pozvánka na výstavu

Nostalgičké fotografie

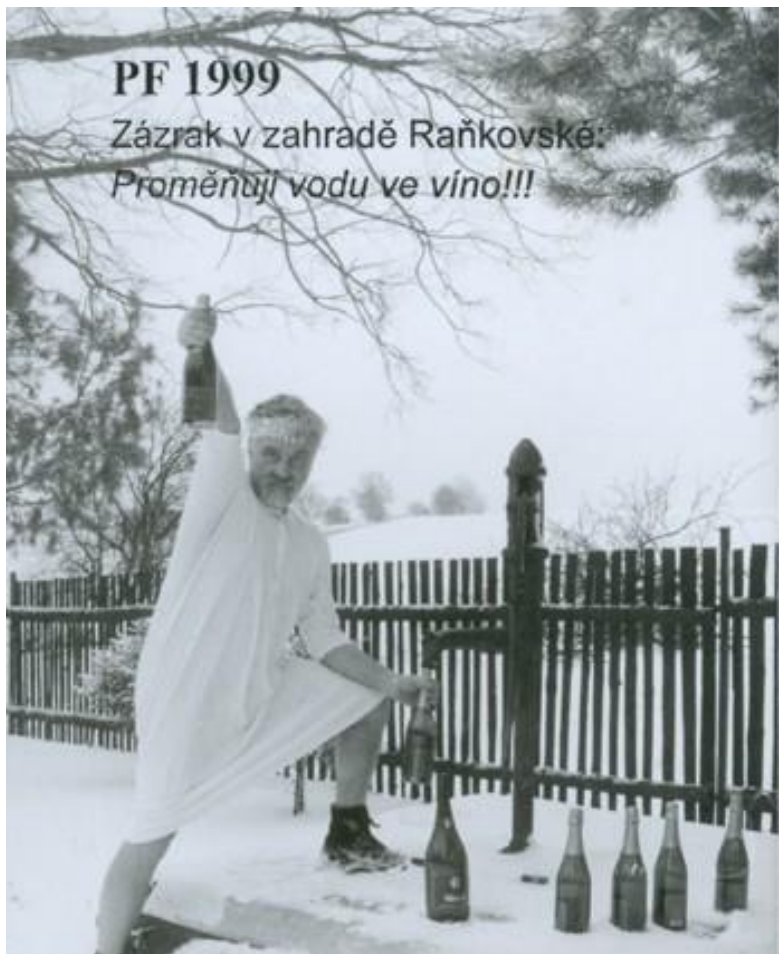

Švígo s Vorlíčkem a Pacíkem při sjezdu Desné po deštích na táboře na Souši v r. 1957

Hanka, Švígo a Plavec, šťastná sedmdesátá léta ve Švýcarsku

To byl, a jak je vidět stále je, **Loufín:**

Fotografie z archivu Yška

1968 Nižbor – Myslím, že jediný a na dlouhou dobu poslední slib v Pětce fotil mně už neznámý tenkrát důchodce; dal nám ji všem slibujícím. Poznám na ní jen **Loulu** a **Autogena**, **Dorku** a svá záda a hlavu. Za mnou je určitě **Cancidlo**. Vypadá to, že tam už další nebyl, ale já mám stále v podvědomí, že jsme byli čtyři. **Yško**

1959 – To je moje jediná fotka **Brat'ky** (a k tomu není moc ostrá). Byl tenkrát v Praze na střeďeční schůzce v ČYK a přešel s námi na pramici na Císařskou Louku, kde jsme potom hráli soft. Rozpoznám na ní ještě **Fripiho** a **Boba**. Ty dva za Brat'kou a vzadu ležícího neidentifikuji. **Yško**

197X – (možná 198Y) Tradiční prvomájová softballová veselice. Probíhala na hřišti ISBY, které zařídil Ježura na trávníku na „návsí“ v Kunraticích (tenkrát nařídilo ČSTV, že i druholigový manšaft musí mít domácí hřiště jím schválené). S Jakubem jsme přišli v dresu Divých Mužů a někdo rozhodl, že se tam všichni přítomní DM spolu vyfotí. **Yško**

Robinson **Véna Kuk** je smutnej a tak pokračování až zase příště.